

Zvláštnosti velení divizi při přechodu do obrany

Major Jan Turek

V článku chci ukázat na určité zvláštnosti velení vojskům při přechodu do obrany v počátečním období války.

Hovořím-li o plánovaném přechodu vojsk do obrany v počátečním období války, mám na mysli pouze část sil prvního operačního sledu, tedy síly pohraniční divize, v žádném případě síly celé armády. Cílem přechodu divize do obrany bude kryt rozvíjení hlavních sil armády, úporným obranným bojem získat potřebný čas a tak vytvořit výhodné podmínky pro přechod do útočné operace.

Bojový úkol pohraniční divize bude vycházet z nutnosti přehradit v co nejkratší době značně široké pásmo obrany a tím zabránit proniknutí nepřátelských jednotek na naše území.

Organizace obrany bude počítat s využitím sil jednotek Pohraniční stráže, zvláště na pasivnějších směrech a v mezích mezi prvosledovými útvary a jednotkami armády.

Hlavní síly divize budou v obraně ve druhém sledu. Prvosledové pluky budou praporními rajóny v obraně na široké frontě přehrazovat nejdůležitější směry a komunikační uzly.

Úkolem velitele a štábu divize bude zplánovat a zorganizovat obranu ve velmi krátké době.

Rekognoskace nebude moci být v některých případech provedena.

Výhodou je, že všichni funkcionáři, kteří budou plánování ovlivňovat, velmi dobře znají terén v pásmu obrany divize.

Proto může být rozpracování úkolu divize provedeno na mapách a tak zkrácena doba pro stanovení a doručení úkolů plukům.

Po obdržení úkolu seznámí velitel hlavní funkcionáře štábu s jeho hlavními myšlenkami. Bude-li rozkaz velitele armády doručen funkcionářem štábu armády, může být tímto současně zpřesněn, popřípadě je takto možno přenést základní problémy organizace součinnosti, která ve většině případů nebude moci být na

stupni armáda—divize z časových důvodů uskutečněna.

Po velmi krátkém ujasnění úkolů, zhodnocení situace a podmínek, umožňujících splnění úkolu, vydá velitel divize ideu svého rozhodnutí. V této době připravuje štáb divize hlavní dokumenty, nutné pro rozhodnutí velitele a zabezpečující bojovou činnost vojsk. Kromě základního dokumentu, kterým je mapa „Rozhodnutí velitele divize“, je součástí připravováno vyvedení jednotek divize z prostorů nebo posádek.

Operační oddělení připravuje podle pokynů velitele a náčelníka štábu podklady pro bojový rozkaz velitele (tj. formulaci zámyslu a úkoly útvarům).

Před vydáním rozhodnutí může si velitel divize ověřit některé závěry s veliteli a náčelníky druhů vojsk a oddělení štábu (formou budou odpovědi na otázky velitele divize). V každém případě vyslechne velitel závěry náčelníka průzkumu a velitele dělostřelectva. Podle potřeb to mohou být i další odborní náčelníci.

V této etapě plánování nutno v každém případě uvědomit podřízené útvary o nastávající činnosti. Obvykle to budou předběžná nařízení, jejichž obsah bude různý (podle konkrétní situace, v níž bude divize). Mohou obsahovat stručnou charakteristiku činnosti nepřítele, předpokládaný prostor činnosti útvaru, úkol pluku v hrubých rysech, někdy i určité časové údaje, otázky přeskupení nebo přesunu a jiné.

Zásadně však musí být krátká a orientovat podřízený štáb o další činnosti. Tyto požadavky musí splňovat už také proto, že budou předávány technickými pojítky, ať již linkovými, směrovými nebo rádiovými.

Do jedné, maximálně dvou hodin po obdržení úkolu, musí velitel divize vydat své **rozhodnutí pro obranu**. Zámysl obranného boje by měl být do té doby schválen velitelem armády nebo jiným hlavním funkcionářem. Nutno vycházet z toho, že vydání rozhodnutí se nebudou moci z různých

ných důvodů zúčastnit všichni velitelé útvarů a divizních jednotek, popřípadě posilových prostředků.

Velitel vydá kromě svého rozhodnutí i další krátká nařízení pro organizaci bojového a týlového zabezpečení. Závěrem uvede hlavní rysy součinnosti.

K plukům, jejichž velitelé nebyli přítomni vydání rozhodnutí, musí být doručen úkol některým z hlavních funkcionářů štábu divize, kteří pomohou veliteli pluku, aby se v krátké době rozhodl a zorganizoval další činnost pluku.

Kromě bojového úkolu musí pluk dostat potřebné údaje pro přesun nebo přeskupení do obrany nebo její časové zaujetí. Tyto údaje musí být sladěny s činnostmi ostatních útvarů nebo prostředků, pokud divize nějaké dostává pro obranný boj.

Po vydání rozhodnutí velitele divize je nutno v krátké době dokončit ve štábu plánování. Současně je třeba zabezpečit proniknutí a pochopení rozkazu velitele divize u všech útvarů. Proto se obvykle část hlavních funkcionářů štábu divize rozjede podle časových možností k útvarům, které budou plnit hlavní úkoly v obranné divize.

Podle situace bude velitel divize organizovat součinnost. Někdy je možno organizovat součinnost na plastickém stole nebo na mapách, někdy v terénu s důrazem na prostor, na který kladé velitel divize hlavní důraz.

Součinnost může organizovat jen na některém směru za účasti funkcionářů štábu divize a útvarů divize, které jsou zainteresovány na splnění úkolů v daném prostoru.

Zaujetí předem připravené obrany bude v současných podmínkách výjimečným zjevem. Daleko reálnější je počítat s přechodem vojsk divize do obrany ve velmi složité a nejasné situaci, za nejtěžších podmínek, zvláště podaří-li se nepříteli dosáhnout určitého překvapení při zahájení války. V takovém případě budou jednotky nuceny většinou přejít do obrany z chodu na nepřipravených pásmech s velkými mezerami.

Uskutečňování obranných opatření bude narážet na značné obtíže. Plánované varianty nemusí odpovídat skutečné situaci a proto bude nutné přijmout novou koncepci podle daných podmínek.

Obsahem organizace součinnosti musí být především řešení bojových úkolů raketovými prostředky jak při zaujímání obrany jednotkami, tak při vedení obranného boje.

Velitel divize musí určit způsob vyvedení jednotek z prostorů možných jaderných úderů nepřítele, dále způsob a dobu jejich přesunu nebo přeskupení a rozvíjení k zaujetí obranných rajónů a pásem.

Upřesňuje i otázky součinnosti s jednotkami Pohraniční stráže, složení, úkoly, formy bojové činnosti a zesílení předem nutných odřadů, které budou obvykle vysílány od všech pluků prvního sledu k ovládnutí výhodných přístupů v blízkosti státní hranice.

Předemnuté odřady bude velitel divize organizovat v každém případě i tehdy, nebude-li organizováno zabezpečovací pásmo před předním okrajem pásma obrany divize.

Při organizaci součinnosti musí velitel divize ujasnit podřízeným útvarům, jakým způsobem budou využívány vlastní jaderné údery na hlavní uskupení nepřítele, jak organizovat ochranu před jadernými a jinými prostředky hromadného ničení nepřítele, maskování a klamání nepřítele o skutečně zaujatých obranných rajónech a případné postupné přeskupování vojsk podle situace.

Důležitou otázkou bude i zničení vlivnějšího se nepříteli protiztečí druhého sledu divize v různých variantách, připojení k protíúderu, organizovaného velitelem armády v pásmu divize, popřípadě způsob přechodu do útoku v součinnosti se sousedními svazky.

PŘECHOD DO OBRANY V POČÁTEČNÍM OBDOBÍ VÁLKY

Tím bude podstatně ovlivněna forma i možnost velení vojskům a metodika práce velitele a štábu divize.

Místa velení, se kterými se počítalo, mohou být narušena. V tomto nejvážnějším a nejmohutnější období pro velení budou téměř všechny štáby na přesunu, jediným pojítkem bude rádio a styční důstojníci, kteří budou doručovat rozkazy a nařízení vykonavatelům s využitím vrtulníků, aut a motocyklů.

Velitel divize se svým štábem bude mít velmi málo času na upřesnění svého původního rozhodnutí nebo na přijetí rozhodnutí podle úkolu, který bude divizi stanoven, i na jeho doručení podřízeným.

Velení divizi bude do určité míry ovlivněno i iniciativním rozhodováním velitelů praporů a pluků, kteří budou nuceni řešit vzniklou situaci někdy i způsobem, který nebude odpovídat zámyslu velitele divize. V každém případě budou velitelé všech stupňů přijímat rozhodnutí na základě neúplných podkladů zvláště o celkové situaci a možnostech nepřítele.

Velitel divize se bude rozhodovat postupně. Základem jeho rozhodnutí po zjištění situace podřízených útvarů, zvláště oddílů vojenských raket a tankových jednotek, bude použití jaderných úderů na nejsilnější uskupení nepřítele, popřípadě na jeho jaderné prostředky, budou-li zjištěny.

Jeho rozhodnutí bude ovlivněno i požadavkem využití jaderných úderů, provedených velitelem armády v pásmu divize.

Zvláště důležité místo v řešení situace při zahájení války musí mít **ochrana proti radioaktivním a otravným látkám**. V této fázi boje bude snahou nepřítele způsobit maximální ztráty našim vojskům použitím všech druhů zbraní hromadného ničení ve velkém rozsahu.

Divize může být napadena prakticky v celé hloubce své sestavy. Zásahem nepřítele mohou být dočasně nebo úplně vyřazeny nejen prapory, ale i celé pluky. Obranné pásmo divize může být zamořeno radioaktivitou po jaderných úderech nepřítele.

Odstraňování následků po úderech ZHN všech druhů musí velitel i štáb divize věnovat velkou pozornost.

Útvary druhého sledu a zálohy druhů vojsk divize musí počítat se zásahem k nahrazení ztrát u souvisejících jednotek a k přehrazení vzniklých mezer na směrech útoku nepřítele.

To vše vyžaduje, aby v tomto období měl velitel divize a štáb jasný přehled o situaci vlastních vojsk a o jejich možnostech.

K zabezpečení informovanosti musí být využity všechny dostupné spojovací prostředky.

Vlastní činnost velitele a štábu v této fázi nemůže být uskutečňována podle jednotné šablony. Bude vždy záležet na konkrétní situaci, která se vytvoří při vyvádění vojsk z posádek do obrany.

ZPŮSOBY VELENÍ DIVIZI PŘI PŘECHODU DO OBRANY PŘÍMO Z POSÁDEK

Výchozím bodem bude varianta, že vojska i štáby jsou v mírových posádkách, nebyly včas vyvedeny do operační sestavy a nepřítel dosáhl určitého překvapení, takže v krátké době po vyhlášení bojového poplachu začnou dopadat nepřátelské jaderné údery na posádky většiny hlavních útvarů a štábů a pozemní vojska nepřítele přejdou k aktivní činnosti překročením státní hranice.

Po vyhlášení bojového poplachu hrají důležitou úlohu dozorcí orgány. Po jejich linii je možno předávat dočasně rozkazy a seznamovat podřízené se situací. Od podřízených možno tak dostat hlášení o jejich situaci a o činnosti, kterou provádějí.

Hlavní funkcionáři štábu divize stačí se během krátké doby pouze seznámit s nařízenými opatřeními, vydat krátké předběžné rozkazy nebo zabezpečit doručení nutné dokumentace vykonavatelům. V té době jsou všichni ostatní příslušníci štábu divize svážení na shromaždiště, kde je možno reálně zahájit organizovanou činnost za 50–60 minut po vyhlášení bojového poplachu.

Organizace svozu všech funkcionářů je velmi vážnou otázkou, která musí být ře-

šena tak, aby bylo umožněno soustředění štábu v nejkratší možné době a tím vytvořeny podmínky pro jeho práci. Obdržel-li velitel divize v té době nový úkol, který vzhledem k současně situaci stanovil velitel armády divizi, musí se s ním velitel, zástupce velitele, náčelník štábu a náčelník operačního oddělení seznámit v co nejkratší době a ujasnit si ho tak, aby bez dalšího prodloužení mohl být s ním seznámen celý štáb divize a jeho prostřednictvím předány nové úkoly všem útvarům divize.

Ne-li-li měněn plánovaný úkol divize, musí být štáb informován ve velmi krátké době. Operační oddělení musí urychleně prověřit, jak podřízení velitelé úkol pochopili a zda jej uskutečňují.

Byla-li vojska před vyhlášením bojového poplachu uvedena do bojové pohotovosti 1. stupně, bude problém velení podřízeným útvarům poněkud usnadněn.

Bude-li veškerá činnost vojsk zahájena teprve vyhlášením bojového poplachu, pak bude třeba, aby velitel divize ihned po seznámení štábu se situací a úkolem organizoval pevné velení podřízeným útvarům a jednotkám.

Po určitou dobu může využít možnosti linkového spojení ve shromaždištích útvarů, ovšem na tuto možnost nelze spoléhat jednak pro snadné zničení posádkových ústředí a linkového vedení, jednak proto, že i štáby útvarů po dosažení pohotovosti ve shromaždištích, zahájí ihned přesun na předpokládaná místa velení v obraně.

Nastává kritický moment ve velení vojskům, kdy štáby, počínaje štáby útvarů (pluku) a výše, zahajují přesun na plánovaná místa v obraně.

Pro zabezpečení velení nutno už v tomto okamžiku přejít na rádiové a směrové spojení. To znamená, že organizace spojení musí vycházet z požadavku zabezpečit velení veliteli a štábu divize všemi uvedenými prostředky jak z prostorů shromaždišť, tak i během přesunu.

Je to komplikovaný a těžký úkol pro spojaře, je však řešitelný, jak bylo provedeno na cvičeních.

Snahou velitele divize bude dostat se co nejbližší k vojskům a ovlivnit jejich činnost podle vývoje situace. Štáb je však celý dosud v prostoru shromaždiště, přesun odtud může zahájit nejdříve za 1,5 hodiny po vyhlášení bojového poplachu. To je doba, nutná pro seznámení štábu s úkolem a vydání pokynů a nařízení velitelem.

Je možné ponechat na shromaždišti příslušníky PVS divize, zesílené některými dalšími funkcionáři. Tato skupina v čele s velitelem je schopna velet podřízeným útvarům především rádiem (jiné spojení nutno v této fázi vyloučit, včetně směrového, protože štáby útvarů dosud neobsadily předpokládaná místa velení).

I u armády je výhodné ponechat na velení v této fázi zesílené PVS v prostoru shromaždiště, zatímco štáb armády se přesunuje na nové VS.

Štáb pod velením náčelníka štábu zahájí v P+90 přesun na nové VS. Během přesunu udržuje trvalé rádiové spojení s velitelem ve shromaždišti.

Náčelník štábu musí mít pochopitelně i během přesunu aktivovanou a obsazenou rádiovou síť štábu, takže má spojení se štáby útvarů a tím je informován o situaci jednotek. O nařízeních, která vydal velitel divize velitelům pluků, může být náčelník štábu informován prostřednictvím další rádiové stanice, která je začleněna do rádiové sítě velení (pro tento úkol stačí přijímač).

Přesun štábu a zaujetí VS v obraně bude vyžadovat minimálně tři hodiny včetně navázání spojení se štábem armády a

podřízenými útvary všemi dostupnými technickými pojítky (rádio, telefon, směrové spojení).

Po předání vzájemných informací a velení velitelskému stanovišti zahájí velitel přesun na VS; s ním odjedou na VS i ostatní hlavní funkcionáři štábu, kteří s ním dočasně veleti z prostoru shromaždiště.

Stálá skupina PVS zahájí současně přesun do svého plánovaného prostoru v bojové sestavě divize.

I během přesunu na VS musí mít velitel divize zabezpečeno rádiové spojení jak s náčelníkem štábu, tak i s podřízenými veliteli, aby sám mohl reagovat na situaci v případě zvratu nebo v jiném kritickém případě (např. při vyřazení VS divize nepřátelským úderem a při pozemních jaderných úderech na sestavu divize aj.).

Tato varianta předpokládá, že velitel divize bude mít osobně trvalé spojení s velitelem armády, například pomocí velmi krátkovlnných stanic. Z toho nutno při organizaci spojení v divizi vycházet.

Po zaujetí VS informuje náčelník štábu velitele divize o změnách situace, které mezitím nastaly u podřízených vojsk, popřípadě o nařízeních, vydaných velitelem armády. Další činnost na VS probíhá podle vývoje situace.

I další varianta vychází z toho, že jedno z míst velení štábu divize musí zůstat ve shromaždišti poblíž posádky prakticky do té doby, dokud druhý prvek velení neobsadí připravené místo a nepřevzme velení podřízeným.

V žádném případě nelze připustit současný přesun a zaujímání všech míst velení štábu divize. V případě, že se velitel divize rozhodne ze svého plánovaného VS zahájit velení vojskům, bude nejvýhodnější, zůstane-li stálá skupina PVS ve shromaždišti, zesílená dalšími funkcionáři, tentokrát pod velením zástupce velitele divize. Velitel s náčelníkem štábu se přesunou na VS a odtud bude řízena další bojová činnost divize.

Ostatní opatření, včetně rádiového spojení s útvary a mezi PVS a VS během přesunu, jsou obdobné jako v první variantě.

Po dobu přesunu štábu na VS velí divizi zástupce velitele. Velitel přebírá velení po zaujetí VS, přesto však má možnost i během přesunu ovlivnit činnost vojsk prostřednictvím rádiového spojení. V této variantě může velitel využívat buď své osobní rádiové stanice v síti velení.

S velitelem armády kromě spojení do

shromaždiště bude mít velitel divize společenstvem pomocí krátkovlnné stanice a duplexmým směrovým spojením i během přesunu.

Pa zaujetí VS a po převzetí velení přesune se zástupce se stálou skupinou na plánované PVS a plní úkoly podle rozkazů velitele divize.

Další varianta vychází z rozhodnutí velitele divize zahájit řízení bojové činnosti z plánovaného PVS. Proto vyjíždí se stálou skupinou PVS, zesílenou náčelníky druhých vojsk a s dalšími spojovacími prostředky, do tohoto prostoru. Přesun může zahájit nejdříve v P+90.

Náčelník štábu zůstane se štábem na shromaždišti (popřípadě může část VS odeslat předem do plánovaného prostoru v bojové sestavě) a zabezpečuje odtud velení divizi i spojení s velitelem armády.

Během přesunu může velitel divize osobně ovlivnit bojovou činnost podřízených útvarů pomocí své rádiové stanice v síti velení, nebo osobní rádiovou stanicí.

Spojení PVS na přesunu a VS ve shromaždišti musí být opět zabezpečeno rádiovým směrem.

Velitel divize, který řídí obranný boj v této fázi z PVS, bude nucen v každém případě v dalším období boje se přesunout s náčelníky druhých vojsk na VS, odkud má zabezpečeny nejvýhodnější podmínky pro velení podřízeným útvarům a i spojení s nadřízeným velitelem.

Jeho trvalé umístění na PVS by bylo v obranném boji velmi nevýhodné i z důvodů rychlých změn předního okraje a poměrně malé vzdálenosti PVS od čáry dotyku. Většinu doby by trávil na přesunu, což neusnadňuje trvalé velení útvarům.

Poslední varianta vychází z rozhodnutí velitele přemístit se co nejrychleji se zesílenou skupinou na plánované PVS a současně zahájit přesun částí štábu v čele s náčelníkem štábu na VS. Počítá s tím, že ve shromaždišti zůstane zástupce velitele, který zabezpečí velení divizi a spojení s velitelem armády se skupinou důstojníků, vyčleněných ze štábu.

Tak je celý štáb roztržěn na tři části, které jen s obtížemi zabezpečí spojení a velení podřízeným.

Tuto variantu však nelze vyloučit, zvláště uvažujeme-li, že soudobé a především nově zaváděné spojovací prostředky plně zabezpečí spolehlivé spojení všem prvkům sestavy divize i za přesunu.

Konečně rozdělení štábu, který je v současné době přes veškeré snahy o snížení počtů stále málo pohyblivým a těžkopádným tělesem, na tři skupiny, zrychluje jejich přesun a znesnadňuje jeho zničení jaderným nebo jiným úderem nepřítele.

Bude-li promyšleně organizována práce jednotlivých hlavních funkcionářů při pochopení zámyslu velitele, může i toto dočasné rozdělení štábu v první a nejnebezpečnější fázi obranného boje splnit svůj úkol a tak zabezpečit vyvedení vojsk do obrany.

Po zaujetí PVS i VS bude metodika práce obdobná jako u dříve uváděných variant.

Výhodou této varianty je krátká doba, která je potřebná pro současně zaujetí PVS a VS při zachování požadavku, aby alespoň jeden prvek velení byl na místě.

Zkušenosti získané na cvičicích v posledním období ukazují, že současné spojovací prostředky dovolují udržet spolehlivé spojení i během přesunu a tím zabezpečit trvalé a nepřetržité velení a ovlivňování činnosti podřízených vojsk.

Manévrový charakter soudobé bojové činnosti bez ohledu na druh boje si vyžadují volnost pohybu nejen jednotek a útvarů, ale i štábů minimálně do štábu divize včetně. Současný přesun všech míst velení divize není už dnes žádnou zvláštností (může být např. vynucen pozemním jaderným úderem aj.). Zdá se tedy, že setrvávat dogmaticky na zásadě, že PVS a VS divize se nesmějí současně přesunovat, je již v praxi štábů a potřebou velení stejně překonáno.

Problémem zůstává správné rozmístění pracovníků štábů na rádiových pojítkách tak, aby bylo zabezpečeno velení podřízeným útvarům a informace nadřízeného.

Při vedení obranného boje může dojít k současnému přesunu PVS a VS i vlivem bojové činnosti pozemních jednotek nepřítele, pronikajících v přesunu obrany divize do hloubky naší sestavy.

VELENÍ V PRŮBĚHU OBRANNÉHO BOJE

Velení útvarům divize v obraně bude uskutečňováno z PVS, VS i TVS.

Prvořadým požadavkem bude, aby bylo zabezpečeno neselehávající spojení mezi VS a PVS, nejen na místě, ale i při přesunu.

Za tohoto předpokladu je možné usměrnit PVS na část sil divize, bojujících v prvním sledu na jednom z křídel.

Vyjdeme z předpokladu, že velitel bude na VS a činnost PVS bude řídit zá-

stuppe velitele se skupinou důstojníků, složenou z představitelů hlavních složek. Tato skupina bude mít organizováno spojení ke dvěma plukům prvního sledu, přehrazujícím možný směr útoku nepřítele na VS divize a jednotliví specialisté budou mít spojení se zálohami druhů vojsk, jejichž zásah bude plánován na tomto směru.

Velení ostatním plukům bude mít PVS zabezpečeno jednak v síti velení a dále přes VS jak rádiovými, tak směrovými pojítky pro případ vyřazení VS nebo při výjezdu velitele divize na PVS.

V tomto případě bude VS velet útvarům divize, přehrazujícím druhý směr. Přitom bude mít možnost velet všem podřízeným útvarům.

Po zahájení obranného boje může být systém velení změněn a přizpůsoben vzniklým podmínkám. Vývoj boje si vyžadá například zasazení druhého sledu na některém z přehrazovaných směrů. Bude-li na tomto směru umístěno PVS, přesune se na něj velitel divize s další skupinou důstojníků a bude z něho řídit jak zasazení druhého sledu do protizteče i boj ostatních pluků divize, řešících základní úkol stanovený divizi. I v tomto případě zůstává pochopitelně hlavním místem velení VS v čele s náčelníkem štábu, který musí být soustavně a včas informován o vzniklé situaci i o nařízeních, vydaných velitelem divize na PVS.

Po splnění cílů protizteče a při obnově obrany po rozbití úderního uskupení nepřítele bude systém velení s největší pravděpodobností obdobný výše uvedenému.

Může však být opět změněn, např. bude-li úspěch protizteče výraznější a dojde k podstatnějším změnám v bojové sestavě divize v obraně. Provedenou protiztečí může dojít k vystřídání na daném směru a k ovládnutí prostoru dříve obsazeného nepřítelem. To může vyžadovat vhodnější umístění míst velení divize, nejen PVS, které při protizteči postupovalo za úspěšné útočícími útvary, ale i VS, které tím zůstalo v příliš velké vzdálenosti od čáry dotyku.

V některých případech může být PVS vyčleněno s úkolem velet pluku plnícímu samostatný obranný úkol ve značné vzdá-

lenosti od hlavních sil divize. V takovém případě se řídí zástupce velitele ideou zámyslu velitele divize pro obranný boj a může řešit někdy samostatně otázky, vyplývající ze vzniklé situace. Přesto musí být zabezpečeno trvalé a dobré spojení mezi PVS a VS.

Vlastní řízení obranného boje divize bude značně složité. Velké mezery mezi obrannými rajóny umožňují nepřátelským jednotkám obcházet rajóny obrany, pronikat i těžkým terénem do hloubky a tak dezorganizovat obranu. Situace bude zkomplikována jadernými údery nepřítele a používáním taktických vzdušných výsadků. To vše ztěžuje dobrou orientaci velitelů a štábů v situaci a jejich rozhodnutí pro vedení úspěšného obranného boje.

Proto si musí velitel divizi pomoci svého štábu, za využití všech technických prostředků, vytvořit takové podmínky, aby řízení bojové činnosti podřízených vojsk bylo co nejlépe usnadněno.

Bude třeba daleko více využívat styčných důstojníků ve vrtulnicích a organizovat důstojnický průzkum, aby byly ve velmi krátké době získány věrohodné zprávy o činnosti nepřítele. K tomu nutno využít vrtulníků, vybavených rádiovou stanicí.

Styl práce velitelů a štábů musí odpovídat soudobým podmínkám obranného boje.

Reakce na vzniklé situace musí být okamžité. To vyžaduje centralizaci všech zpráv v jednom středisku na VS, kde může být zpráva v krátké době zaznamenána, zakreslena na pracovní mapu a vyhodnocena za účasti úzkého kruhu hlavních funkcionářů.

Rozhodující úlohu zde musí sehrát náčelník štábu a náčelník operačního oddělení, kteří na základě úzkého kontaktu s ostatními náčelníky a veliteli druhů vojsk na štábu divize vytvoří veliteli nejvhodnější podmínky a zabezpečí co nejúplnější podklady pro přijetí jeho rozhodnutí. Důležitou úlohu v rozpracování rozhodnutí hraje operační oddělení jako celek, proto musí být správně a ekonomicky využíváno k zásadním úkolům.

Ostatními podružnými úkoly nutno pověřit jiné příslušníky štábu, kteří jsou pro jejich splnění dostatečně připraveni.